

Chương 53

Ở một địa điểm trong thành Rome, có một bóng đèn lảng vảng quanh một con dốc lát đá dẫn xuống ga tàu điện ngầm. Lối đi cổ được thắp sáng bằng đuốc, khiến cho bầu không khí càng nóng nực và ngột ngạt. Từ trên đỉnh dốc vang lên tiếng nói hoảng hốt của những người đã có tuổi, vang vọng trong không gian chật hẹp tù túng.

Vào đến trong ngách nhỏ, hắn nhìn thấy họ vẫn y nguyên như lúc hắn bỏ họ lại đó - bốn ông già trong trạng thái khiếp đảm, bị giam phía sau những song sắt rỉ ngóét của một căn phòng nhỏ.

- Người là ai? - Một người hỏi bằng tiếng Pháp. - Người muốn gì ở chúng ta?

- Đây! - Một người khác nói tiếng Đức. - Thả chúng ta ra!

- Người có biết chúng ta là ai không? - Một người nữa hỏi bằng tiếng Anh, chất giọng Tây Ban Nha.

- Tất cả im mồm! - Hắn ra lệnh, giọng rít lên đầy dã tâm.

Một trong bốn ông già ấy, ông già người Ý nhìn sâu vào khoảng trống đen ngòm trong mắt hắn và quả quyết rằng vừa trông thấy địa ngục. Chúa hãy cứu giúp chúng con, ông cầu nguyện.

Tên sát thủ xem đồng hồ một lần nữa và quay lại nhìn những nạn nhân của hắn.

- Đến lúc rồi. - Hắn tuyên bố. - Lão nào đầu tiên đây?